

La setena edició del CLAM de Navarcles arriba amb noves dates i menys diners

► El certamen se celebrarà del 25 de febrer al 7 de març, amb el 25% menys de pressupost

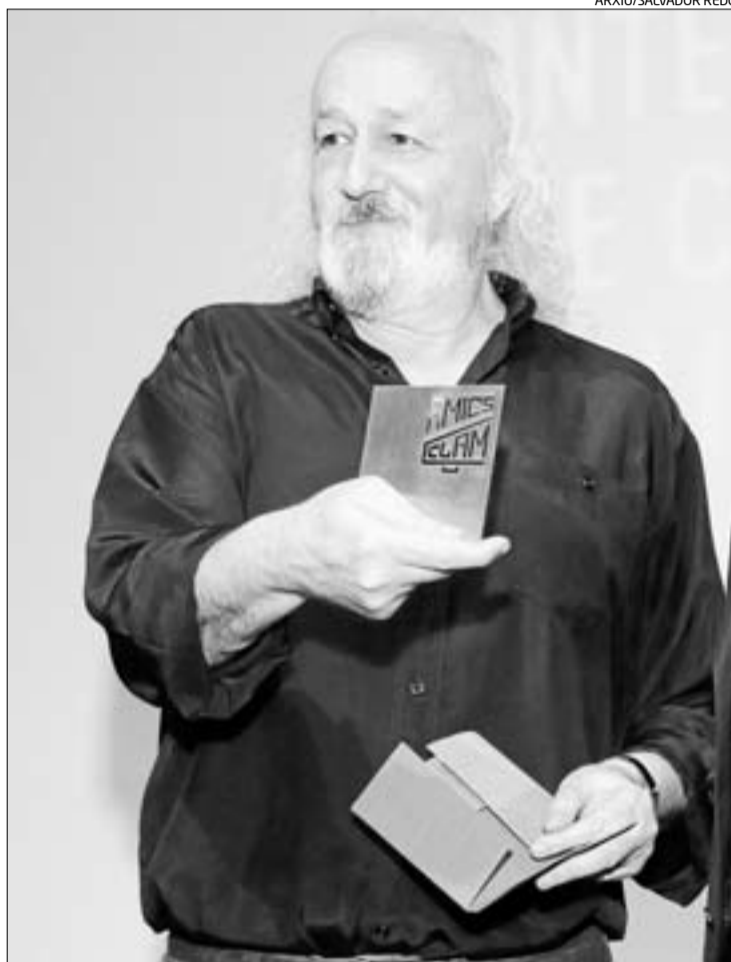
ALOMA VILAMALA | MANRESA

El Festival Internacional de Cinema Solidari de Navarcles arribarà enguany a la seva setena edició. Però ho farà abans que altres anys, el mes de febrer, i amb una notable reducció de pressupost: el 25% menys.

En comptes de fer-se a final d'abril i principi de maig, com en les sis edicions precedents, el certamen s'avança per celebrar-se del 25 de febrer al 7 de març. El motiu? «Volem provar de marxar del pont de l'1 de maig», explica Valentí Oliveras, director del Clam. «El pont dificulta molt poder portar convidats, tot i que tenia com a part positiva que podíem projectar pel·lícules més dies», explica. Conseqüentment, tot el calendari s'ha avançat. «Anirem justos de temps, sí», afirma Oliveras, «però esperem que el canvi ens compensi».

En la seva setena edició, el festival arriba amb el 25% menys de pressupost respecte del 2009, any en què ja es va haver d'estrenar el cinturó. És per això que l'organització iniciarà una campanya de suport per trobar socis col·laboradors que vulguin ajudar el festival fent donacions econòmiques.

Com l'any passat, el festival navarclí girarà al voltant de dues temàtiques: enguany seran, per un costat, els represaliats, i per l'altre, la vida urbana i la vida rural. «No volem parlar només dels represaliats per idees polítiques», aclareix Oliveras, «sinó de tot tipus: per motius religiosos, ètnics, d'orientació sexual, ètnics, culturals...». L'objectiu del certamen és analitzar com aquestes realitats encara són presents al segle XXI. Pel que fa al tema de la vida urbana i la rural, el director explica que «la idea no és contraposar-los, sinó reflectir les problemàtiques d'un entorn i de l'altre». Així, s'analitzarà l'urbanis-

La trajectòria de Montxo Armendáriz va ser reconeguda l'any passat

El certamen navarclí se centrarà en dues temàtiques: els represaliats i la vida urbana i la vida rural

me i el disseny de les ciutats per veure si responen a les necessitats de les persones; i la vida als pobles rurals, per observar com aquests s'adapten a la societat moderna.

Un any més s'ha obert el concurs de curts, en el qual s'han presentat 70 cintes de temàtica sobre drets

humans, drets civils o solidaritat, una desena menys que l'any passat. Segons l'organització, la baixada s'ha donat pel canvi de dates, ja que hi ha hagut menys temps per presentar les obres.

A la pàgina web del festival ja es poden fer propostes per a possibles candidats al premi Casaldàliga a la Solidaritat que el festival concedeix cada any a una persona o entitat, i que l'any passat va guanyar el cooperant Jordi Planas. Encara no s'ha fet pública la programació, exceptuant la que es projectarà en

CINEMA PER A ESCOLES

ELS REBELS DEL SWING (1993)

Represaliats

1 Film que centra la seva acció en la societat alemanya del 1939 mentre Hitler inicia la seva dura disciplina que nega la llibertat individual. Un grup de joves es rebel·la contra aquest ordre a través de la música swing americana.

JÓVENES OPORTUNIDADES (2005)

Vida urbana i vida rural

2 Sis joves problemàtics dels afores de París arriben a un lloc recòndit sota la vigilància dels seus educadors. Allà tenen una segona oportunitat i hi han de dur a terme treballs socials. Però n'hi ha un que no para de parlar pel mòbil, l'altre té un pitt bull, un musulmà es passa el dia resant... entre tots capgiraran la tranquil·la vida del petit poble.

les sessions de Cinema per a Escoles, una oferta que el festival organitza cada any per a joves de la comarca a partir de 13 anys. Les dues pel·lícules elegides estan relacionades amb les temàtiques del festival: *Els rebels del Swing* (Thomas Carter, 1993), pel que fa a la temàtica de represaliats, i *Jóvenes oportunidades* (Jean-Pierre Sinapi, 2005) sobre la vida urbana i la vida rural. En el certamen també es podran veure pel·lícules del Festival de Drets Humans de Sarajevo, on el Clam va participar el mes de novembre passant presentant algunes de les seves cintes.

Per escalfar motors, el festival ha creat un spot que es pot veure a la seva web. El protagonista és Amadeu Puig, un dels fundadors del Cineclub de Navarcles.

APUNTS DE TEATRE
«THE BLACK RIDER»

Toni Mata i Riu

EL DIABLE MAI NO SE'N VA SENSE COBRAR

Participar amb el diable té nefastes conseqüències perquè el rei dels averns sempre es cobra un peatge de tràgic pagament. En el cas que ens ocupa, el jove Wilhelm és un jove enamorat que se sap perdedor en la disputa perversa per la seva estimada. El pare de la noia és un guardabosc que té en més consideració l'habilitat en l'ús de l'escopeta, que permet sobreviure a la muntanya, que no el talent amb els números de l'infortunat oficialista. Però, tot i això, té una oportunitat i el diable li ofereix els seus serveis perquè pugui convèncer l'exigent i singular pare. Wilhelm hi accepta encantat, desesperat com està el seu cor d'enamorat, però no atén els perills del tracte que signa amb l'enviat de l'infern. Quin serà el malaurat preu que tal recompença li costarà?

El nou Almeria Teatre, que va obrir portes al barri de Gràcia de Barcelona durant les festes de Nadal amb la comèdia *5 noies i un vestit*, aposta pel musical en les seves primeres setmanes de vida. En cartell es pot gaudir actualment de *The Black Rider* -de dimarts a divendres, a les 8 del vespre; els dissabtes, a les 5 de la tarda i a les 8 del vespre, i els diumenges, a les 5 de la tarda- i *From London to Barcelona* -els diumenges a les 8 del vespre-, dues propostes amb música en directe que s'afegeixen a la *batal·la* de la cartellera teatral barcelonina.

The Black Rider és la revisita del mite de Faust passat per la genialitat creadora de Robert Wilson, Williams Burroughs i Tom Waits. Concebuda com una opereta còmica, i inspirada en el *Der Freischütz* de Karl Maria Von Weber, aquesta producció que dirigeix a l'Almeria el seu director artístic, Víctor Àlvaro, relata amb les armes de l'humor negre el traumàtic pacte amb el diable del dissortat Wilhelm. Una història que enllaça amb la cruel vivència d'un Burroughs que va matar la seva dona quan, ebri, va intentar reproduir la popular escena de Guillem Tell i la poma.

El tercet d'instrumentistes format per Pau Baiges, Adrià Baiges i Håvard Enstad -genial música de Waits!- i l'elenc integrat per Bealia Guerra, Òscar Martínez Gil, Muntsa Rius, Ariadna Suñé, Frank Capdet, Ferran Frauca, Jordi Vidal i Xavier Ribera-Vall són els responsables de dur a bon port un musical convincent, eficaç i que reivindicava la bellesa de petit format.

Es prorroga l'exposició de Mestres Cabanes

► La filla de Mestres Cabanes serà entrevistada aquest vespre, en un darrer acte dedicat a l'escenògraf

REDACCIÓ | MANRESA

Avui a 2/4 de 9 del vespre tindrà lloc a l'Auditori de la Plana de l'Om una entrevista pública a Isabel Mestres Lanasa, filla de l'escenògraf manresà Josep Mestres Cabanes (1898-1990). L'objectiu de la trobada és conèixer una mica més la figura del pintor i escenògraf manresà. Conduirà l'acte el musicòleg i especialista en òpera Roger Alier.

L'entrevista serà el darrer acte dels que han estat organitzats a l'entorn de Josep Mestres Cabanes

i que s'inscriu en el projecte *Tresors trobats*, organitzat per Caixa Manresa, El Galliner i Manresana d'Equipaments Escènics (MEES). Dins del projecte també va tenir lloc, el dia 9 de desembre, un concert d'homenatge al pintor al teatre Kursaal, en què es van interpretar diversos fragments d'òpera de les quals Mestres Cabanes n'havia ideat l'escenografia.

L'acte més important, però, ha estat l'exposició *Mestres Cabanes, escenògraf*, que des del mes de novembre es pot veure a la sala Plana de l'Om. La mostra s'havia de clausurar el dia 31 de gener, però davant l'èxit de públic (3.071 visitants fins ara) ha estat prorrogada fins al 28 de març. L'exposició és una aproximació a la carrera que l'escenògraf va fer al Gran Teatre

L'entrevista de Roger Alier a la seva filla, Isabel Mestres, avui, tanca els actes que s'han dedicat a l'artista

L'exposició organitzada sobre l'escenògraf ja ha rebut més de 3.000 visitants i es podrà veure fins al 28 de març

del Liceu a mitjan segle passat, i inclou esbossos, teatrets, quadres, croquis i estris personals de Mestres Cabanes.

També s'hi pot trobar una part dels decorats salvats de l'incendi del Liceu de fa quinze anys, i rescatats dels prestatges plens de pols del magatzem del gran teatre barceloní fa uns quants mesos.

Josep Mestres Cabanes, el 1989